

ادامه مطلب **بررسی چرخش...** از صفحه ۲۰

در سال ۱۹۸۷، یک دیپلمات فرانسوی که بعدها مسئولیت مهمی در وزارت خارجه بدست آورد، با اسم مستعار دامین بوشان نوشت: «یک "جزمیت" گلیستی که ژنرال دوگل متصرف بود، امکان دارد برای توجیه "تحریر" سیاست خارجی ما بکار رود؛ باید برای وفاداری به پدر، وی را کشت (۶)». با وجود این، امکان این که لباس های کهنه روانی‌شکانه متقاعد کند، بسیار کم است، زیرا آنها به عوامل نمادین اعتنائی ندارند. سخنرانی دوگل در سال ۱۹۶۶ در پنوم پن علیه جنگ آمریکا در ویتنام، نظیر سخنرانی دومینیک دویلین «وزیر امور خارجه وقت فرانسه» در سال ۲۰۰۳ در نیویورک علیه تجاوز به عراق، تنها به اعتبار فرانسه نیافزود، بلکه این دو موضعگیری از تقسیم ساده لوحانه جهان به دو اردگاه متخاصم، آن زمان «سرمایه داری» و «کمونیستی» و اکنون «غرب» و «اسلامی» جلوگیری کرد. اردوگاهی که هر دولتی مجبور می شد به عضویت یکی در آید. سارکوزی در ۲۶ مارس ۲۰۰۸ در لندن امتناع خود را از «حکومت جهان قرن بیست و یکم با استفاده از نهادهای قرن بیستم اعلام کرد و در این رهگذر قدرت های مهم نوظهور و دو میلیارد و نیم جمعیت شان را کنار گذاشت.»

او با سرپیچی از توصیه های شخص خود، کوشید با اعزام نیروهای تقویتی به افغانستان حسن نظرش را نسبت به ناتو به نمایش گذارد که نهادهای متعلق به قرن گذشته، و آن هم در لحظاتی که بخشی از تحلیل گران معتقدند که این، جنگی از پیش باخته است. آقای سارکوزی برای «خودپوشی» مدعی شد که شرکت فرانسه در ناتو، موجب تخفیف استراتژی آمریکا در این کشور شده و تقدم را به نوسازی خواهد داد؛ تونی بلر نیز از چنین استدلالی برای افزایش نیروهای بریتانیا در عراق استفاده کرد و میزان موفقیت آن را همه می دانیم. شاید امر نامطلوب این باشد که رئیس جمهوری فرانسه این کشمکش را در چارچوب «جدال تمدن ها» جای داده است، اما او ادعا می کند که این امر درست نیست. سارکوزی در طول سفرش به افغانستان در ۲۲ دسامبر ۲۰۰۷ خطاب به سربازان فرانسوی گفت: شما برای تثبیت اوضاع جهان تلاش می کنید زیرا اگر افغانستان کشوری تروریست شود، همه ما از جمله در فرانسه و اروپا روزی بهایش را خواهیم پرداخت (عجب!)، این گفتار که با زبان جورج دبلیو بوش هم خوانی دارد، از افغانستان جبهه پیشروی «جنگ با تروریسم» و از ناتو ابزار «سراسری» مسئول حفظ نظم غربی می سازد.

تدارک جنگ با ایران

فرانسه در سالهای ۲۰۰۴-۲۰۰۵، سیاست خود در قبال ایران را سخت تر کرد، در آن هنگام، بدنبال پیش آمدن «گسست (بین آمریکا و فرانسه) بر سر عراق»، شیراک در پی تجدید برقراری ارتباط با جورج بوش بود (۷) اما، پزیدنت شیراک، به رغم سوء ظن شدید نسبت به رهبران انقلاب اسلامی (که نتیجه مهربانی وی نسبت به صدام حسین و نیز عدم توفیقش در مذاکره برای آزادی گروگان های فرانسوی در لبنان در سالهای ۱۹۸۹-۱۹۸۸ بود.) نگرانی خویش را از خطر رودروئی نظامی مخفی نمی کرد. بدون تردید، این امر موجب «لغزش» او در ژانویه ۲۰۰۷ شد. بدین ترتیب که در یک مصاحبه با روزنامه «اینترنشنال هیرالد تریبون» اعلام کرد که دسترسی ایران به یک یا دو بمب اتمی چندان خطرناک

بود. فرانسه نسبت به این عملیات نظامی که حقوق بین المللی را نقض می کرد، سکوت کرد. فرانسه با کلماتی مشابه با بیانیه وزارت خارجه آمریکا «اقدام سوریه برای روشن کردن فعالیت های هسته ای گذشته و حال خود را بسیار با اهمیت تلقی کرد.»

لبنان، خودنمایی ناچیز

سارکوزی در روز هفتم ژوئن جاری همراه با رهبران همه احزاب سیاسی و نیز ده ها روزنامه نگار برای تهنیت به میشل سلیمان رئیس جمهوری جدید لبنان، از بیروت بازدید کرد. یک بار دیگر، رسانه ها شتاب زده به تجلیل از نقش سارکوزی پرداختند در حالی که روشن بود که قرارداد میان اکثریت و اپوزیسیون لبنان در غیاب فرانسه عقد شده است. هنگام تصدی ریاست جمهوری، سارکوزی وارث پرونده پر درسر لبنان شد.

از سال ۲۰۰۵ به این سو، شیراک منافع کشور خویش را با منافع خانواده حریری عجین کرده و خود را با حکومت فوادسینوره یکسان پنداشته بود. در حالی که دولت وی تنها نیمی از لبنان را نمایندگی می کرد. البته میدانیم که آقای شیراک، پس از پایان دوران ریاست جمهوری اش در یک آپارتمان مجلل متعلق به سعد حریری سکنی گزیده است، اما پاریس از این ساخت و پاخت، سربلند بیرون نیامد. سارکوزی که از اتخاذ در موضع خلاف رئیس جمهور پیش از خود، سرحال است تصمیم گرفت تا بر این مرحله خط بکشد و با حمایت از پیشنهاد وزیر امور خارجه اش، همه جناح های لبنان از جمله حزب الله را در ژوئیه ۲۰۰۷ در شهر سل سن کلو (حومه غربی پاریس) گرد هم آورد. او به انتقاد های آمریکا و اسرائیل و خرده گیری های طرفداران نظریه «غربی-اتلانتیستی»، که سوریه و متحدان لبنانی اش را بخشی از محور شرمی دانند، اعتنائی نکرد. سپس، کوشتر (وزیر امور خارجه فرانسه) که روابط قدیمی با افراد هر دو اردوگاه دارد، چندین بار به آن کشور سفر کرد. رئیس جمهوری فرانسه، با ناشکیبائی و متقاعد به حل مسائل از طریق «مذاکره حضوری»، بدون اطلاع کوشتر، در چهارم نوامبر ۲۰۰۷، کلود گئان، مدیر کل کاخ الیزه «ولیت»، مشاور دیپلماتیک خود را به سوریه روانه کرد. این ناروشنی ها معیارها را بر هم می ریزد. همچنان که اغلب در چنین معاملات سیاسی رخ می دهد و استراتژی های فرقه ای جناح های رقیب لبنانی - حالا طمع کاری آنان را نادیده می گیریم - و منافع خارجی متعدد (سوری و اسرائیلی، آمریکائی و ایرانی، فرانسوی و سعودی)، توافق بر روی انتخاب رئیس جمهوری، که در اوایل دسامبر قریب الوقوع بنظر می رسید، بتاخیر افتاد. آنگاه، پاریس با خالی گذاشتن میدان، زمینه بازی در اختیار قطر می گذارد که میانجیگری را بدنبال کند.

این کشور نفتی کوچک، که مهم ترین پایگاه نظامی آمریکا در منطقه در آنجا قرار دارد، روابط عالی با سوریه و ایران و نیز فرانسه دارد. اسرائیل دارای یک نمایندگی در این شیخ نشین است. قطر، در ضمن دارای روابط مستدام با حزب الله و حماس» است. آنچه پاریس بدلیل عدم پیگیری اش و رجوع به قرائتی ساده باورانه از مناقشه، موفق به انجامش نشد، قطر موفق شد. یعنی تشکیل دولت وحدت ملی با دادن حق تعلیق تصمیمات به اپوزیسیون. دلیل عدم موفقیت فرانسه نادیده گرفتن کامل واقعیت های محلی و وابسته کردن آن به رودروئی های منطقه ای با سوریه و ایران بود.

سارکوزی با چرخش جدیدی، در بیست و نهم مه در یک مکالمه تلفنی با بشار الاسد، از وی برای شرکت در نشست سران «اتحاد برای مدیترانه» دعوت کرده و دوباره گنو ولویت را

روانه دمشق کرد. این حرکت سیاست خارجی فرانسه را مغشوش و آن را در منطقه بی اعتبار می کرد. حزب سوسیالیست فرانسه، به بهانه دفاع از حقوق بشر، از دعوت رئیس جمهوری سوریه انتقاد می کند، ولی در مورد حضور اعلام شده رئیس جمهوری مصر و تونس و نخست وزیر اسرائیل که قرار بود در شانزه لیزه حاضر باشند، هیچ نمی گوید. (خیابان شانزه لیزه محل برگزاری مراسم رژه نظامی روز ملی فرانسه ۱۴ ژوئیه بود) ایالات متحده نیز دودلی خود را بیان می کند. از قرار معلوم، منافع خود فرانسه، پیوستن صاف و ساده به محور آمریکا-اسرائیل را مشکل می سازد.

آیا این انتخاب ها از منطقی منسجم پیروی می کنند؟ یک دیپلمات عرب مقیم بیروت این پرسش را طرح می کند که چرا باید از سوریه بخاطر ایفای نقشش در یافتن راه حلی برای بحران لبنان سپاسگزاری کرد ولی در مورد ایران کاری نکرد، کشوری که در مورد این پرونده میانه روی بسیار بخرج داد؟ «هدف اعلام شده از سوی سارکوزی سوق دادن بشار الاسد به فاصله گرفتن از ایران است. این هدف با توجه به وضعیت کنونی منطقه کاملاً غیرواقع بینانه است. اما، این سیاست فرانسه با یاس تازه و چرخش های جدید روبرو خواهد شد. همان گونه که ژنرال دوگل اشاره می کرد، بهتر است که به سوی شرق غامض با ایده های ساده پرواز نکرد.

اسرائیل، فراتر از هر سوء ظنی

در روز ۲۱ نوامبر ۲۰۰۷، سخنگوی جوان کاخ ریاست جمهوری فرانسه، داوید مارتینو (که در این مقام دیری نپائید)، در دیداری با شورای نمایندگی نهادهای یهودی در فرانسه (کیف)، از اتحاد فرانسه و اسرائیل تجلیل کرد. او ابراز داشت که این پیمان «در قلب اتحاد مدیترانه ای» قرار داشته و با شور و شفع اضافه کرد که روابط بین دو کشور به وضعیت پیش از جنگ ۱۹۶۷ برگشته است... منظور او دوره ای است که فرانسه سلاح اتمی در اختیار اسرائیل گذاشت.

روابط میان پاریس و تل آویو، بصورت چشمگیری در سالهای ۲۰۰۵-۲۰۰۴ گرم تر شد اما پایان دوره ریاست جمهوری شیراک که به داشتن حسن نظر نسبت به اعراب مظنون بود، راه را به سوی یک دوره ماه-عسل باز کرد و طرفین با غرور اعلام کردند. یکی از روزنامه نگاران روزنامه «هارتس» از رسیدن رئیس جمهوری جدید که معتقد است ایجاد دولت یهود، «اثر بارز سیاسی قرن بیستم (۹)» است و تمهید کرده که از استقرار «حماسستان» در غزه جلوگیری کند و هرگز هیچ مصالحه ای در مورد امنیت اسرائیل نکند، اظهار خشنودی کرد. او می افزاید که این امر شاید بخاطر «ژن های» یهودی وی باشد و شاید هم نباشد (۱۰)، ولی در هر حال، نیکولا سارکوزی از خود ماست (۱۱). «شاهد این مدعا، سفر پرزرق و برق رئیس جمهوری فرانسه از ۲۲ تا ۲۴ ژوئن امسال به اسرائیل است. نه تنها گفتار سارکوزی با تکرار تاریخ صهیونیسم متکی به اسطوره توراتی، نسبت به اسرائیلی ها همدردی نشان می دهد، بلکه بدون این که کلمه ای در مورد رنج فلسطینی ها بر زبان آورد، از اشغال صحبتي نکرد و بروشنی گفت که اسرائیل و فرانسه در اردوگاه واحدی قرار دارند و آن اردوگاه دموکراسی است. بد نبوده که او بیاد می آورد هنگامی که فرانسه با ایالات متحده از هندوچین قربانگاهی ساخته بودند، هر دو کشور جزو دموکراسی بودند. سارکوزی برای نرنجاندن میزبانانش، حتی فراموش کرد که جمله ای از سخنرانی اش را که به بازگشت به مرزهای ۱۹۶۷ اشاره میکرد، بخواند.

دنباله مطلب در صفحه ۴۴

SMOKER'S SPOT
همه وقت گذرتان به شعله رویایی
لاس وگاس افتاد سری به ما نیز بزنید.

GIFTS & ACCESORIES

CIGAR, CIGARETTE, TOBACCO, WATER PIPES, HOOKA, AND MANY MORE...

(702)364-2119

MON-SAT 11:30am-3:00pm 7:30pm-3:00am
 SUNDAY 7:00pm-12:00am
 3400 S. Jones, Unit 5A, (Mountain View Plaza)
 Las Vegas, NV 89146

Legend
 Specialty Catering

Afsan Catering

نامی شناخته شده و مورد اطمینان

ممفل و شبهای پر فاطره خود را با سرویس کامل، غذاهای متنوع، قیمت مناسب و با سالها تجربه کیتزینگ افسانه گرمتر سازید

قبل از برگزاری هرگونه جشن و میهمانی با ما مشورت کنید

- انواع پیش غذاهای سرد و گرم
- انواع کباب و جوجه کباب
- تهیه سائین جهت کلیه مراسم
- سفارش همه نوع غذا پذیرفته می شود

(408) 600-6191
 afsancatering@yahoo.com